

рѣдны момчѣта, който были Стишли тамо за тѣмъ и҃грѣ. Единъ дѣнь срѣщналь Александръ Николѣа и го поздравиль, а Николѣй като що былъ горделивъ неприель поздравленіето мѣ. Александръ мѣ рѣкъалъ: Стистина си сынъ на-горделивый Даріа, който назовава себеси Богъ, Свѣче толкова ты, колкото и тѣй, Стъ голѣмата си гордость, скоро ще паднете долѣ: оутре те призовавамъ на и҃грѣта за да припкамѣ, и да видишъ какъ ще паднешъ Стъ гордостьюта си. И Николѣй мѣ се Свѣщаль, защѣ на оутрешныѣтъ дѣнь ѣ готѣвъ да и҃злѣзатъ на и҃грѣта.

АЛЕКСАНДЕРЪ ПОБѢДАВА НИКОЛАА.

На оутрешетѣ и҃злѣзли и двѣмата съ конѣ, като двѣ Орли Стѣбре на конѣте, и закъчили да припкатъ. На пѣрвото припканѣ съ и҃скѣсность, Александръ направиль и припѣналь конѣѣтъ Николѣевъ, който падналь долѣ и оумрѣлъ, защѣто го прѣтиснало сѣдлоѣто. Александръ като видѣлъ защѣ Николѣй се оубиль, зарѣдовалсе много защѣто предѣвиль, и тогава нарѣдо тѣтакси вѣнчалъ Александра, и проповѣдали и҃мето мѣ на секо мѣсто заради побѣдата мѣ: А Александръ, и человекцыте мѣ трягнали да си Стидатъ на Стѣчествотоси съ голѣма рѣдость.

ФИЛІППЪ ОСТАВИЛЪ ОЛИМПІАДА.

Александръ като Стѣшалъ въ Македоніа, навѣчлсе защѣ Филіппъ Оставилъ Олимпіада, и се вѣн-